

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lipca 1961 r.

w sprawie ulg podatkowych dla zespołów chłopskich prowadzących działalność w zakresie pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139 i z 1960 r. Nr 29, poz. 167), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223), art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stosowanie ulg podatkowych określonych w §§ 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 lutego 1959 r. w sprawie zwolnień i ulg podatkowych dla kółek rolniczych oraz innych zrzeszeń, prowadzących działalność w zakresie pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców, oraz dla zespołów maszynowych (Dz. U. Nr 13, poz. 73) przedłuża się do roku 1963 włącznie

dla zespołów na terenie województw warszawskiego, bydgoskiego, rzeszowskiego i lubelskiego oraz powiatów belchatowskiego, łęczyckiego, pajęczańskiego, poddębickiego, rawskiego, wierszowskiego województwa łódzkiego, powiatów brzeskiego, nowosądeckiego, nowotarskiego, oświęcimskiego, tarnowskiego województwa krakowskiego oraz powiatu zawierciańskiego województwa katowickiego.

§ 2. Upoważnia się prezydya wojewódzkich rad narodowych do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie i w wysokości przewidzianej przepisami, o których mowa w § 1, w odniesieniu do zespołów chłopskich na terenach nie wymienionych w § 1, jeżeli uzasadniają to względy gospodarcze.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lipca 1961 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 290, z 1958 r. Nr 8, poz. 24, z 1960 r. Nr 25, poz. 145 i Nr 60, poz. 346) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 pkt 4 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) pozostałych zakładów rzemieślniczych pokrewnych branż, jeżeli świadczenia w zakresie korzystania z usług innych zakładów nie przekraczają 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług”;
- 2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ulga podatkowa z tytułu szkolenia uczniów, o której mowa w ust. 5, przysługuje na dwóch uczniach wyszkolonych i zatrudnionych w danym zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladników, jeżeli zakład ten:

 - 1) jest prowadzony bez zatrudnienia innych, poza tymi wyszkolonymi uczniami, pracowników najemnych i wykonuje usługi dla ludności w zakresie rodzajów (specjalności) rzemiosł wymienionych w ust. 5,
 - 2) jest prowadzony na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 25.000 przy zatrudnieniu po-

za tymi wyszkolonymi uczniami nie więcej niż dwóch pracowników najemnych i wykonuje usługi dla ludności w zakresie następujących rodzajów (specjalności) rzemiosł:

- a) elektromechanika — grzejnicza, samochodowa, silnikowa,
- b) instalatorstwo centralnego ogrzewania,
- c) instalatorstwo elektryczne,
- d) instalatorstwo gazowe,
- e) instalatorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,
- f) instrumentarstwo muzyczne — lutnictwo, naprawa fortepianów, pianin, harmonii oraz instrumentów dętych drewnianych i metalowych, naprawa instrumentów perkusyjnych, strojenie instrumentów klawiszowych,
- g) kołodziejstwo,
- h) kowalstwo — artystyczne, pojazdowe, naprawa maszyn i narzędzi rolniczych,
- i) radiomechanika,
- j) rymarstwo — kaletnictwo, rymarstwo sportowe, siodlarstwo pojazdowe, wyrób i naprawa uprząży,
- k) ślusarstwo — ślusarstwo ogólne,
- l) ślusarstwo samochodowe i motocyklowe.

Przepis ust. 5 co do zawiadomienia o zatrudnieniu i co do udowodnienia wyszkolenia stosuje się odpowiednio.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*